

[Rosing.]

Af de nævnte grunde vil jeg således anbefale en velvillig behandling af lovforslaget.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg vil gerne begynde med at takke ordførerne for den tilslutning, der her i princippet, selv om man havde detailønsker til lovforslaget, er givet til dettes gennemførelse.

Det ærede medlem hr. Carl P. Jensen appellerede til landsrådets fantasi med hensyn til en bedre fordeling af afgifterne på de forskellige områder; jeg opfattede disse bemærkninger nærmest lidt som en appel til mig og til Grønlandsministeriet, og jeg vil gerne prøve på at være smidig, når disse ting skal drøftes i udvalget, hvis der derfra kommer forslag til fornuftige ændringer. Men det er muligt, at det ærede medlem vil føle sig tilfredsstillet med et par oplysninger, jeg skal give om ændringsforslag, jeg allerede nu er indstillet på at fremsætte, og som jeg gerne lige vil nævne om et øjeblik.

Det ærede medlem talte ligesom det ærede medlem hr. Lembourn om den dobbeltmoral, man finder i debatten om disse ting. Jeg ved ikke rigtig, om det er berettiget at kalde det en dobbeltmoral, at der indgår to hensyn i afgiftslovgivningen; det er vi jo vant til herhjemme fra. Vi har brugt udtrykket fiskale afgifter, vi har brugt udtrykket giftskatter, og når det ene hensyn altså er det fiskale og det andet er et spørgsmål om at bidrage til at modvirke alkoholforbrugets skadevirkninger, så var det jo udmærket, om de to hensyn kunne falde sammen.

Jeg er blevet spurgt af det ærede medlem hr. Lembourn om, hvorfor man både har værdiafgift og vægtafgift. Årsagerne dertil står mig noget uklart, da det jo ligger ret langt tilbage i tiden, men det er en af de ting, der også vil komme til at fremgå af mine bemærkninger om ændringsforslagene — jeg tænker mig foretaget en ændring i dette forhold.

Det ærede medlem hr. Holger Hansen nævnede, som han har gjort det ved en tidligere lejlighed her i folketinget, at man allerede i 1969 burde have gennemført en forhåndsvurdering af indkomsterne, at man altså burde have pålagt grønlænderne at indgive selvangivelse, der skulle sætte os i stand

til bedre at gøre os færdige til pr. 1. januar 1972 at indføre direkte skatter.

For det første vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det allerede i foråret 1969 gennem landshøvdingen er blevet indskærpet, at bogføringsloven gælder, og at det af hensyn til en fremtidig skatteordning er vigtigt, at reglerne overholdes. Men jeg vil gerne sige for det første, at der ikke består nogen teknisk nødvendighed af en forhåndsregulering — og dette synspunkt deler skattemyndighedernes medlem af det udvalg, der har beskæftiget sig med forslag om denne direkte beskatning — for at man kan tilvejebringe et grundlag for en sådan beskatning, og for det andet, at hvis man i indeværende samling gennemførte en bestemmelse om, at nu skulle der indgives selvangivelser i Grønland i 1969, ville det faktisk sige, at dermed tog folketinget stilling til, om vi skulle have en sådan beskatning eller ikke. Man ville altså ligesom præjudicere folketingets stilling dertil, endnu inden forslaget havde været drøftet, eller i alt fald endnu inden beslutning derom var blevet taget i det grønlandske landsråd. Selv om jeg godt kunne se, at det kunne være nyttigt at have de oplysninger, sådanne selvangivelser ville give os, afstod vi altså fra at stille forslag derom af de grunde, jeg her har nævnt.

Det ærede medlems spørgsmål, som også er stillet af andre, om, hvorfor der ikke er større afgifter på stærk spiritus, tror jeg i og for sig vil være besvaret med et par tal, jeg gerne her vil give folketinget. For importen af alkoholiske drikke i årene fra 1965 til 1968 er der sket dette, at importen af spiritus med over 60 rumprocent alkohol, altså det stærke, i denne periode er faldet med 42 pct., medens importen af spiritus i øvrigt er faldet med 29 pct. I samme tidsrum er importen af hedvine faldet med 62 pct.; det er altså meget stærke fald. Derimod er importen af bordvine steget med 38 pct. og importen af øl med 39 pct. Det er muligt, at der er nogen, der bliver lidt forfærdede, når det bringes i deres erindring, at forbruget af øl fra er steget fra 8,6 mill. flasker øl årlig i 1965 til nu 15,5 mill. flasker øl til denne ikke særlig omfangsrige befolkning; altså næsten en fordobling på 3 år.

Der er to grunde til, at jeg allerede nu